

[Undervisningsministeren]

tit en minister, en regering eller noget andet fjernet.

Jeg vil dog takke Dansk Kommunal Arbejderforbund for, at de faktisk har undladt at hakke. Hakkeriet har absolut været fra Kirsten Stallknechts side – det tror jeg også hun vil indrømme – men det kan hun jo have sine specielle grunde til.

Med hensyn til sundhedsplejersker er forholdet det, at der her er tale om en 9½ månedes videreuddannelse af sygeplejersker. Kommunernes Landsforening har i en undersøgelse fra sommeren 1986 peget på, at der på landsplan er en vis mangel på sundhedsplejersker. Omregnet til heltidsstillinger opgør man behovet til knap 40, men mangelen er meget regionalt fordelt; den er f.eks. langt størst i Sydvestjylland.

Uddannelsen finder sted på to sygeplejskoler, der ligger i henholdsvis København og Århus, og dér har vi just forklaringen på, at mangelen befinder sig i Sydvestjylland. Den samlede optagelseskapacitet er på 80 pladser, men rent faktisk søges uddannelsen af færre. I 1985-86 startede således kun 31 i Århus og 20 i København. Søgningsen er altså mindre end kapaciteten.

Da der er en vis mangel på sundhedsplejersker, søger de to skoler at optage alle kvalificerede ansøgere, og der har i de seneste år ikke fundet afvisning sted af sådanne ansøgere. Jeg kan derfor vanskeligt se, at det tjener noget formål at lave en eller anden form for aftale om en udvidelse af kapaciteten for sundhedsplejersker, for kapaciteten er, som jeg siger, stor nok.

Endelig er der jordemødrene. Her er jeg opmærksom på, at der har vist sig problemer med at besætte stillinger – igen i Vest- og Sydjylland – men det er min opfattelse, at der snarere er tale om et mobilitetsproblem end om en egentlig mangelsituation. På landsplan er der en beskedent ledighed, som stort set svarer til det behov, der er i Vest- og Sydjylland. Dér mangler man nemlig at få besat ca. 25 heltidsstillinger, og det svarer nogenlunde til den ledighed, der er.

Den nuværende optagelseskapacitet er på 40 pladser. Jeg har ikke umiddelbart planer om at udvide den, da jeg finder, at behovet på landsplan svarer ganske godt til uddannelseskapaciteten.

Alt i alt må jeg derfor sige, at som situationen tegner sig i dag for de tre uddannelses-

områder, som omtales i beslutningsforslaget, finder jeg ikke, der er behov for at pålægge regeringen at indgå en ny 1.000-pladsaftale med de implicerede parter. Der er ikke behov for en aftale med sundhedsplejersker og jordemødre, og for sygeplejerskernes vedkommende er vi i færd med at forberede et udvalgsarbejde, som kan afhjælpe mangelen på sygeplejersker – hvis der altså er en mangel. Derfor kan regeringen ikke gå ind for det foreliggende beslutningsforslag.

Min afsluttende bemærkning skal gå på den aktuelle diskussion om beskæftigelsesprognoserne.

Vi har hørt her i weekenden og i sidste uge, at nu er der pludselig nærmest mangel på folkeskolelærere, mens man siger, at der er ved at være overflod af ingeniører. Vi er nede i nogle bittesmå tal, som man slet ikke burde tale om.

Hvis jeg ville være lige så poppet som dem, der har skaffet sig overskrifter på at bebude ingeniørmangel og andet, skulle jeg her i dag have startet med ordene: arbejdsløsheden blandt sygeplejersker er steget med 35 pct. Det er den nemlig fra sidste år til i år. Det er nogle små tal, men arbejdsløsheden er steget med 35 pct., det synes jeg dog lige skal nævnes. Der er altså en tredjedel flere ledige sygeplejersker i dag, end der var for et år siden, men størrelsesordenen ligger nede omkring 100, så det er ikke store tal, vi taler om.

Jytte Andersen (S):

I Socialdemokratiet vil vi gerne arbejde positivt med på SFs forslag. Det forekommer os dog, at forslaget bærer præg af et vist hastværksarbejde. Vi er temmelig overraskede over, når man henviser til 1.000-pladsaftalen, at sygehjælperne så ikke er med, men at det faktisk er nogle andre faggrupper, der er med i forslaget her, altså at man ikke tager den faggruppe med, som var i 1.000-pladsaftalen. Om det er en forglemmelse eller det skyldes nogle bevidste overvejelser, vil vi selvfølgelig godt høre lidt om fra forslagsstillerne ved denne lejlighed.

Vi er positive over for udvidelsen, både fordi vi kan se, at presset på personalegrupperne indlysende taler for en forøgelse af uddannelseskapaciteten, og fordi det – som det er nævnt i bemærkningerne – er en pi-